

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce **Honebního společenstva Řimice**, se sídlem Mladeč 132, 783 21 Chudobín, zastoupeného JUDr. Annou Vyhlídkovou, advokátkou se sídlem Gočárova 535, 500 02 Hradec Králové, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc, za účasti Honebního společenstva Bouzov, se sídlem Kovářov 23, 783 25 Bouzov, proti rozhodnutí ze dne 8. 3. 2006, č. j. KUOK 6100/2006, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 8. 2007, č. j. 22 Ca 100/2006 - 46, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě zamítl rozsudkem ze dne 16. 8. 2007 žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2006, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Litovel ze dne 5. 12. 2005, jímž byla uznána společenstevní honitba Řimice.

Kasační stížností, se žalobce domáhal zrušení shora uvedeného rozsudku; současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Svoji žádost zdůvodnil tak, že po nabytí právní moci rozsudku krajského soudu dojde a již asi i došlo k situaci, že správní orgán rozhodne o přiřazení sporných pozemků dle ustanovení § 30 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, k honitbě Bouzov. Takové řízení již bylo ze strany Městského úřadu Litovel dne 11. 7. 2005 zahájeno a dne 7. 11. 2005 přerušeno pro předběžnou otázku – uznání honitby Řimice. Po nabytí právní moci rozsudku dokončí Městský úřad Litovel správní řízení o přiřazení honebních pozemků, které jsou předmětem sporu k honitbě Bouzov. V případě úspěchu žalobce v kasační stížnosti budou pozemky již pravomocně přiřazené v rámci jiného správního řízení, což bude mít za následek zahájení mimoodvolacího řízení, případně podání další žaloby proti rozhodnutí správního orgánu. Dále nastane situace, že uživatel honitby Bouzov v případě přiřazení pozemků k honitbě Bouzov před rozhodnutím o kasační stížnosti bude v nejistotě, zda mu tato část honitby v budoucnu zůstane, což bude mít vliv na řádné myslivecké hospodaření. Může dojít k nenapravitelné a vážné újmě, když bude prováděn nadměrný lov zvěře, která bude migrovat právě z přiléhající honitby Řimice, což může mít za následek, že v honitbě Řimice dojde ke snížení početních stavů zvěře.

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, aby nedošlo k nadměrnému lovu zvěře v předemětných lokalitách, považuje za zmatečný. V oblasti se vyskytuje a pravidelně loví značný počet jelení zvěře sika, jejíž chov zde vedle srnčí zvěře prováděcí předpisy k zákonu o myslivosti vzhledem k limitující výměře nepředpokládají. Je to zvěř, která je schopna způsobit citelné škody na lesních porostech, a zastavení jejího lovu na blíže neurčitelnou dobu by mohlo mít pro dotčené vlastníky lesa velmi vážné důsledky. Osoba zúčastněná na řízení navrhl, aby zdejší soud návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

Nejvyšší správní soud o návrhu uvažil takto:

Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však na návrh stěžovatele (jímž je v této věci žalobce) přizná, jsou-li k tomu splněny zákonné předpoklady. Těmi jsou podle § 73 s. ř. s. skutečnost, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro stěžovatele znamenaly nenahraditelnou újmu, a dále pak to, že přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Účelem odkladného účinku je (podobně, jako je tomu u předběžného opatření) dočasně vymezit právní postavení účastníků řízení. Účastník, který o přiznání odkladného účinku žádá, přitom musí doložit, že následky pravomocného rozhodnutí orgánu veřejné moci by pro něj byly obzvláště neblahé a nevratné: pravomocná rozhodnutí orgánů veřejné moci (ať už se jedná o rozhodnutí správního orgánu, nebo soudu) jsou totiž nadána presumpcí správnosti, a nic by tedy zpravidla nemělo stát v cestě jejich výkonu či faktickému naplňování. Odkladný účinek je proto institutem mimořádným.

Z presumované správnosti rozhodnutí orgánů veřejné moci pak rovněž logicky plyne to, že při rozhodování o odkladném účinku soud ani v nejmenším nezvažuje důvodnost či nedůvodnost účastnických námitek ve věci samé, a nepředjímá tak, jak naloží s hlavním návrhem na zrušení rozhodnutí. Takové zvažování by bylo předčasné a také zbytečné: tvrzená újma totiž musí účastníku vznikat – nebo hrozit bezprostředním vznikem – bez ohledu na to, zda soud později jeho hlavnímu návrhu vyhoví či nevyhoví. Jinými slovy, není na místě argumentovat v žádosti o přiznání odkladného účinku tím, co by se mohlo stát, kdyby soud rozhodl o hlavním návrhu právě jedním způsobem; takové tvrzení je hypotetické. Nenahraditelná újma naproti tomu není pouhou hypotézou: musí být zřejmé, že pokud by nebyl žalobě či kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, neodvratně nastane, a nebude možno ji později zhojit, ať už soud rozhodne tak či onak.

Takto ale žalobce neargumentuje: předestírá pouze, co by se mohlo stát, kdyby Nejvyšší správní soud jeho kasační stížnosti vyhověl (nutnost zahájení mimoodvolacího řízení atd.), aniž se čehokoli obává pro případ, že by jeho kasační stížnost úspěšná nebyla. Nenahraditelná újma však není a nemůže být podmíněna úspěchem či neúspěchem účastníka v řízení o hlavním návrhu, a obecněji řečeno ji nelze spojit s jakýmkoli procesním postupem toho soudu, který má o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodovat. Taková újma musí naopak pramenit z rozhodnutí již vydaného, jehož zrušení je předmětem hlavního návrhu. Žalobce se naopak obává údajné újmy pramenící z možného výsledku jiného (přerušeno) řízení o přičlenění sporných pozemků k honitbě Bouzov – takové případné újme by se žalobce musel bránit v tomto řízení (podáním odvolání či následně v soudním řízení podáním žádosti o přiznání odkladného účinku žalobě či kasační stížnosti), nikoliv však v řízení právě probíhajícím.

Argumentuje-li žalobce nejistotou uživatele honitby Bouzov a z ní pramenícím vlivem na řádné myslivecké hospodaření, nelze dovodit, co se tímto tvrzením snaží prokázat. Pokud jím chtěl žalobce prokázat nenahraditelnou újmu, je tato argumentace nepřipadná. Nenahraditelná újma se zásadně posuzuje ve vztahu k navrhovateli odkladného účinku (zde žalobce) a nelze do ní promítat případné nesnáze třetích osob. Tyto třetí osoby jsou zohledňovány při posuzování skutečnosti, zda odkladný účinek (jeho přiznání) nenaruší jejich nabytá práva; obráceně však postupovat nelze, tj. není možné podrobit zkoumání, zda třetí osoba utrpí újmu v případě, kdy odkladný účinek přiznán nebude. Tento závěr plyne především z výjimečnosti přiznání odkladného účinku, neboť jinak by byl Nejvyšší správní soud nucen zkoumat, zda není rozhodnutím správního soudu prvního stupně dotčeno právo třetí osoby v každém případě podání kasační stížnosti, která obecně nemá odkladný účinek.

Nenahraditelnou újmu pak nemůže být ani možné snížení stavů zvěře v honitbě Řimice: takový (opět jen hypotetický) důsledek z rozhodnutí žalovaného nevyplývá a žalobce navíc nijak nezodpovídá, proč by mělo docházet k nadměrnému lovu zvěře, která bude migrovat z honitby Řimice.

Nejvyšší správní soud tak neshledal, že by následky rozsudku krajského soudu přivodily žalobci nenahraditelnou újmu, a návrh na přiznání odkladného účinku zamítl; pro nadbytečnost se pak již nezabýval tím, zda by ve věci byly splněny ostatní zákonné předpoklady ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. listopadu 2007

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu